

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 października 1948 roku

w sprawie gromadzkich przodowników weterynaryjnych

Celem rozszerzenia opieki weterynaryjnej nad inwentarzem żywym rolnika zaleca się Zarządom Gminnym powoływanie gromadzkich przodowników weterynaryjnych, którzy spełniając swe zadania winni być pracownikami społecznymi.

Do obowiązków gromadzkich przodowników weterynaryjnych należałoby udzielanie pomocy sołtysom w zakresie wykonywanych przez nich czynności, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673, z 1932 r. Nr 26, poz. 229 i z 1933 r. Nr 27, poz. 245) oraz z ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349 i z 1946 r. Nr 32, poz. 203) ustawy z dnia 13 marca 1924 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 23, poz. 154), oraz rozporządzeń na ich podstawie wydanych.

W szczególności pomoc sołtysowi dotyczyćaby:

- a) uaktywnienia walki z chorobami zaraźliwymi zwierząt domowych przez natychmiastowe sygnalizowanie o ich wybuchu właściwemu sołtysowi.
- b) dopilnowania na obszarze gromad dla których zostali wyznaczeni wykonywania zarządzeń weterynaryjnych władz administracyjnych.
- c) wykonywania dozoru nad grzebówiskami zwłok zwierzęcych oraz dopilnowania nieszkodliwego usuwania zwłok lub ich części.

d) współpracy z organami służby weterynaryjnej oraz instytucjami i organizacjami rolniczo hodowlanymi, zwłaszcza przy zwalczaniu pasożytniczych chorób zwierzęcych, jak giez bydłocy, motylika, wągrycyca itp.

e) udzielania pomocy sołtysom przy wydawaniu przez nich świadectw miejsca pochodzenia zwierząt.

Ponadto do czynności gromadzkich przodowników weterynaryjnych należałoby udzielanie pierwszej pomocy weterynaryjnej w wypadkach nagłego wzdęcia u bydła, zadławiania się oraz krwotoków, jak również pouczenie posiadaczy zwierząt o sposobie postępowania do czasu przybycia lekarza weterynaryjnego w wypadku wypadnięcia pochwy lub macicy, ciężkich porośców, ochwatu, mięśniochwatu u koni oraz w wypadkach uboju z konieczności

Kandydatów na gromadzkich przodowników weterynaryjnych wyznacza gminna Rada Narodowa na wniosek Zarządu Gminy zgłoszony po porozumieniu się z Zarządem Gminnym Związku Samopomocy Chłopskiej.

Kandydatami na gromadzkich przodowników weterynaryjnych mogą być osoby które ukończyły 18 lat życia, umieją biegle czytać i pisać.

Na stanowiska gromadzkich przodowników weterynaryjnych mogą być wyznaczani kandydaci, którzy ukończyli z wynikiem pomyślnym kurs dla przodowników weterynaryjnych, którego program i czas trwania określa załącznik Nr 1.

Kursy dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych organizują powiatowe Zarządy Związku Samopomocy Chłopskiej, przy współudziale Powiatowych Związków Samorządowych.

Wykładowcami na wymienionych kursach mogą być wyłącznie osoby wyznaczone przez właściwego wojewodę. Wynagrodzenie wykładowców należy pokrywać z funduszków państwowych.

Gromady zaopatrzą gromadzkich przodowników weterynaryjnych w potrzebne dla wykonywanych przez nich czynności materiały i sprzęt, których rodzaj określa załącznik Nr 2.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z St. Tkaczow

Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 42 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23.X. 1948 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie kursów dla przodowników weterynaryjnych.

1. Kurs winien trwać nie mniej jak 36 godz. wykładowych.
2. Na kursie winny być wykładane następujące przedmioty:
 - a) Zarys anatomii i fizjologii zwierząt;
 - b) choroby zaraźliwe zwierząt domowych;
 - c) pierwsza pomoc w nagłych wypadkach;
 - d) higiena weterynaryjna;
 - e) pielęgnacja kopyt i racic;
 - f) choroby pasożytnicze.

Program wykładów winien być następujący:

1. **Anatomia i fizjologia zwierząt:**
 - Budowa organizmu.
 - Części ciała i czynności organów.
 - Opis zwierzęcia.
 - Zwierzę zdrowe — chore.
2. **Higiena weterynaryjna:**
 - Pomieszczenia, czystość i pielęgnacja skóry zwierzęcia, oddychanie skórne, wpływ światła, ogólne zasady żywienia i pojenia.
3. **Temperatura zwierząt:**
 - Normalna temperatura zwierząt;
 - przyczyny wyższej temperatury.
4. **Choroby zaraźliwe zwierząt domowych:**
 - Objawy chorób zaraźliwych objętych ustawą, warunki rozwoju chorób zaraźliwych, postępowanie ze zwierzętami podejrzanymi i chorymi, zgłoszenie, odosobnienie zwierząt chorych.
 - Odszkodowanie i zapomogi.
 - Postępowanie w razie padnięcia zwierząt przed przybyciem lekarza weterynarii.
 - Dezynfekcja i środki dezynfekcyjne.
 - Postępowanie ze środkami dezynfekcyjnymi i sposoby odkażania zagród, zwierząt i ludzi.
5. **Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach i pouczenia:**
 - a) wzdęcia u bydła, zapobieganie — przyczyny, leczenie, stosowania sondy oraz trógrzańce;
 - b) zadławienie — przyczyny, zapobieganie, objawy, usuwanie obcego ciała ręką, ręczne przesuwanie, stosowanie sondy;
 - c) tamowanie krwotoków, pierwsza pomoc, środki stosowane przy pierwszej pomocy;
 - d) porody, wypadnięcie macicy, ochwat, krwawy moc u koni i bydła, pouczenie o postępowaniu ze zwierzętami przed przybyciem lekarza weterynarii;

- e) postępowanie przy uboju zwierząt z konieczności — niedopuszczalność uboju przy najmniejszych objawach wzbudzających podejrzenie choroby zaraźliwej;
f) pouczenie o szkodliwości mięsa pochodzącego z tajnego uboju — włośnice, wągry, choroby zakaźne niebezpieczne dla ludzi, węglik itp. przenoszenie się chorób zwierzęcych przez mięso z potajmego uboju (różyca, pomór itp.).

6. Choroby pasożytnicze:

Gięz — występowanie, zapobieganie, postępowanie z larwami gięz;
wągry u świń — przyczyny — zapobieganie.
motylca — występowanie — zapobieganie.

7. Pielęgnacja kopyt i racic.

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 42 Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23.X. 1948 roku.

INSTRUKCJA

w sprawie podręcznej apteczki dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych.

Podręczna apteczka winna zawierać:

1. Instrumenty i przybory:

sonda dla bydła.
irygator.
gruszkę gumową do przemywania ran.
2 termometry.
trójkąt z dwoma pochwami.
hydropult.
nożyczki krzywe i proste.

2. Lekkiamenty:

Jodyna 50 gr.
wata 200 gr.
gaza 20 metr.
bandaże 5 szt.
amoniak 250 gr.
wodę wapienną 5 litr.
pyoktaninę 50 gr.
creolinę 200 gr.
nadmanganian potasu 10 gr.

Gromadscy przodownicy weterynaryjni winni prowadzić książkę inwentarzową i materiałową w/g podanych wzorów

Ściąga inwentarzowa:

Nazwa instrumentu	data otrzymania	Cena	Ilość sztuk	Uwagi
Sonda dla bydła	24.VII.47	1.500 zł	1	
Termometr	„ „ „	300 zł	2	
Irygator	30.IX.47	900 zł	1	

Księga materiałowa:

Nazwa leku	data otrzymania	ilość	cena	Imię nazwisko właściciela zwierzęcia	Data ilość wydania	Pobrano opłat
Jodyna	24.VII.47	50 gr	200	Skulski Jan	30.7.47 10 gr	44 zł
	30.X.47		200	Majewski Wiktor	4.8.47 5 „	22 zł
				Borski Jan	5.11.47 15 „	66 zł

Za stosowane w wypadkach nagłych zwierzętom chorym lekarstwa posiadacze zwierząt opłacają rzeczywiste koszty leków plus 10% tytułem manna.

Wpływy z tego tytułu należy wydatkować na uzupełnienie leków podręcznej apteczki.